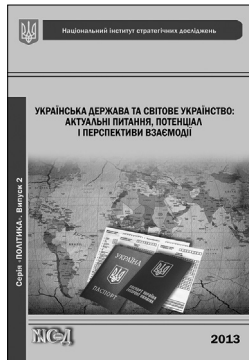

У доповіді наголошено, що реалізація політики реформування ТДК України дасть змогу усунути негативні наслідки фінансово-економічної кризи та забезпечить перехід транспортної галузі від стагнації у фазу зростання, підвищить ефективність функціонування національної транспортної системи, зробить її більш конкурентоспроможною та здатною легше адаптуватись і на більш вигідних умовах інтегруватись у європейську та світову транспортні системи.

Мазука Л. І. Українська держава та світове українство: актуальні питання, потенціал та перспективи взаємодії : аналіт. доп. / Л. І. Мазука. – К. : НІСД, 2013. – 32 с.

В аналітичній доповіді на основі статистичних даних державних установ та організацій проаналізовано сучасний стан державної підтримки закордонного українства, що відіграє значну роль в утвердженні України у міжнародній спільноті та є важливим демографічним, інтелектуальним, соціально-культурним та інформаційним ресурсом країни.

З-поміж важливих проблем, які існують нині у сфері взаємодії зі світовим українством, визначено найбільш нагальні, а саме: недосконалість нормативно-правової бази та інституційного забезпечення співпраці з українцями за кордоном, недостатнє задоволення мовно-культурних та освітніх потреб світового українства задля збереження національної ідентичності, трудова міграція та проблеми, пов'язані з поверненням та облаштуванням трудових мігрантів в Україні, комплекс питань, пов'язаних зі збереженням національної ідентичності українців у Росії.

Українська держава на законодавчому рівні закріпила підтримку своїх співвітчизників за кордоном. У доповіді проаналізовано нормативно-правову, інституційну та фінансову бази співпраці зі світовим українством. Приділено увагу аналізу виконання Державної програми співпраці із закордонними українцями на період до 2015 р. Зроблено висновок, що державна політика співпраці із закордонними українцями та їх громадськими організаціями вимагає забезпечення сталого фінансування відповідних програм.

Проаналізувавши підсумки переписів жителів у більшості країн поселення українського етносу, автор зробив висновок, що за винятком США і Канади, де кількість осіб українського походження зросла, існує послідовна тенденція до відчутного зменшення чисельності представників українського етносу. Названо одну з найголовніших причин цього явища: нове покоління закордонних українців, які народилися не в Україні, починає втрачати зв'язок із Батьківщиною, поступово асимілюючись із суспільством країни проживання.

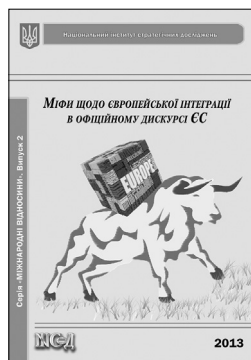
На основі аналізу статистичних даних щодо діяльності українських громад у країнах світу та забезпечення мовно-культурних потреб закордонних українців визначено пріоритетні завдання державної підтримки, а саме: підтримка українських навчальних закладів, надання державних стипендій молоді для навчання у ВНЗ України, створення українських культурних центрів за кордоном, підтримка діяльності українських бібліотек, підтримка існуючих і створення нових ЗМІ за кордоном, зовнішнє радіо- й телевізійне мовлення, забезпечення збереження культурної спадщини закордонних українців

Особливу увагу приділено питанню трудових мігрантів. Визначено, що метою держави у сфері трудової міграції має стати забезпечення соціальної захищеності українських працівників за кордоном, сприяння зворотності міграцій, стимулювання інвестування зароблених мігрантами коштів в економіку України.

Одним із пріоритетних завдань державної політики у сфері збереження національної ідентичності закордонних українців є робота з українцями на пострадянському просторі. У цьому контексті особливого значення набуває забезпечення етнокультурних прав українців у Росії задля збереження національної ідентичності та зростання ролі української діаспори в цій державі. Визначено напрями, що потребують цілеспрямованої роботи у цій сфері. Це: підвищення самоорганізації українців у Росії та ефективності використання існуючої міжнародної та національної правової бази; реалізація пріоритетних завдань державної підтримки української діаспори, спрямованої на задоволення національно-культурних і мовних потреб українців, які проживають поза межами України; запровадження надійних механізмів для забезпечення зв'язків закордонного українства з Українською державою та суспільством, об'єднання їх зусиль для завершення формування української нації, розвитку України та її партнерських відносин із Росією.

У доповіді визначено завдання, що потребують першочергового вирішення. Серед них: створення окремого державного органу з роботи із закордонним українством і трудовою міграцією, внесення змін і доповнень до Закону України «Про вибори народних депутатів», оскільки він фактично позбавляє трудових мігрантів частини виборчих прав, гарантованих Конституцією України, розроблення Державної програми сприяння поверненню громадян України, які перебувають за кордоном, та ін. Надано практичні рекомендації для попередження негативних наслідків від трудової міграції українців.

Баровська А. В. Міфи щодо європейської інтеграції в офіційному дискурсі ЄС : аналіт. доп. / А. В. Баровська. – К. : НІСД, 2013. – 72 с.

В аналітичній доповіді досліджено нову для вітчизняного наукового простору тему міфів щодо європейської інтеграції (увагу зосереджено на тих, що підтримуються офіційним дискурсом Європейського Союзу (ЄС)). Наголошено, що формування міфів в офіційному дискурсі ЄС було зумовлене потребою реалізації політики ідентичності, активізованої у відповідь на втрату відчуття легітимності Об'єднання з погляду населення країн-членів (зумовленої не останньою чергою економічними проблемами). З ухваленням 1973 р. Декларації про європейську ідентичність раціональність жорсткого функціоналізму поступилася переконанням у тому, що наднаціональні інститути потребують громадської підтримки, яка ґрунтується на загальній ідентичності населення об'єднаної Європи. Основним завданням відповідної регіональної європейської політики стала інтеграція представників національних спільнот на основі певних цінностей. Нині міф є стабільним елементом політики ідентичності ЄС.

У доповіді показано, що більшість створюваних та підтримуваних офіційним дискурсом ЄС міфів спрямовані на формування історичної легітимності. Наприклад, протягом 80–90-х років ХХ ст. міф про відродження Європи зусиллями батьків-засновників став невід'ємним складником самоїдужу ЄС, який вони прагнули донести до громадськості.

Автором встановлено, що міфогенезу в офіційному дискурсі підкріплено засобами культурної та освітньої політики. У доповіді виявлено, що формування концепту «[європейська] інтеграція», який нарівні з концептом «Європа» належить до центральних елементів регіонального дискурсу, було здійснено одночасно політичними та науковими зусиллями.

Особливу увагу в аналітичній доповіді приділено методам дослідження міфів. Застосування критичного аналізу проілюстровано на